

ŠV. VINCENTO

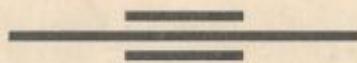
à PAULO

DRAUGIJOS

Panevėžio Skyrius

1933

Šventaisiais metais.

Panevėžys, 1934 m. birželio mėn.

Kunigaikštienė Elzbieta —
veikliosios artimo meilės pavyzdys.

„Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis guldė už mus savo gyvybę, ir mes turime guldėti gyvybę už brolius. Jei kas turi šio pasaulio lobio ir, matydamas, kad jo brolis turi reikalo, uždaro jam savo širdį, kaip gi pasiliks jame Dievo meilė? Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiu, né liežuviu, bet darbu ir tiesa“.

(1-sis šv. Jono Ap. laiškas).

Šv. Vincento a Paulo d-jos Panev. Skyr. Valdyba.

I malonius vargšų Prietelius

Nors šie metai Draugijai yra nepaprastai sunkūs, vis dėlto ryžomės, kaip paprastai, išleisti praeitų metų iliustruotą apyskaitą.

Iki šiol toks metinis leidinys mums nuostolio nedavė. Priešingai, teikimas žinių suinteresuotiems apie veikimą didina pasitikėjimą. Tas aiškiai matyti iš kasmet didėjančios kasos apyvartos.

1933 m. savo Ganytojo paraginti ir Jo Ekscelencijos gausiomis aukomis įdrąsinti, dėjome daug pastangų suvargusiųjų šeimų būklei pagerinti. Keturius pirmutinius mėnesius šelpėme apie 70 šeimų pietumis, maisto produktais ir pinigais, ar kitu koku būdu. Daugeliui teko vienkartinės pašalpos. Ir taip per metus tokių šeimų šelpimui išleista 8.736 lt. 80 ct.

Nuo gegužės mėnesio priversti buvom šelpimo būdą pakeisti. Pradėjome šelpti šeimas per darželius, kur buvo priimami beveik visi beturčių vaikai. Darželiuose jie gaudavo du kart pavalgyti ir reikalingiausieji — drabužėliais bei avaline buvo aprūpinti. Toks šelpimas atrodė mums tikslesnis, nes, be būtinų gyvenimui dalykų, vaikai naudojosi auklėjimu, o motinos galėdavo daugiau darbu užsiimti.

Tam tikslui ir buvo praplėsta I-jo darželio (Šiaulių g. 19) patalpa, statant naują namą. Joje tilpo iki 124 vaikučių. Tą pat pavasarį įsteigtas ir II-asis darželis (Ramylos g. 108). Tenai vaikų buvo apie 70. Be to, popiet abiejų darželių patalpose susirinkdavo vaikai, lankantieji prad. mokyklas. Čia jie pavalgydavo pietus ir auklėtojų priežiūroje rengdavo pamokas. Tuo būdu popiet darželiai virsdavo vaikų klubais.

Sėkmingesniam darbui buvo daromi tėvų susirinkimai. Keletas uolesniųjų ir turtingesniųjų asmenų sudarė net atskirą šv. Vincento Konferenciją, kurios nariai ateidavo padėti vargšams drabužėlius siūti, vakarėliams kostiumėlius rengti ir kitus darbus dirbti. Pažymėtinas kai kurių tėvų ypatingas susirūpinimas darželiu. Savo iniciatyva ir pastangomis apšodino aikštę medeliais, vežė žvyro, smėlio ir t.t. Taip pat daug įvairių sumanymų pareiškė.

Tas, be abejo, kalba apie jų apsišvietimą ir darželio naudos supratimą. Tikrai

**Šv. Vincento a Paulo d-jos Panev. skyr. moksleivių ir
amatininkų jaunutis bendrabutis.**

džiuginantis reiškinys! Tokių pagelbininkų turėdama, Draugija greitai galės pastatyti darželius tinkamoje aukštumoje. Tais audringos ir apsinaukusios stoties rajono padangės švyturėliais yra p. p. Toločkienė, Dimpertas, Mardosas, Jusienė, Liubiniienė ir keletas kitų.

Darželiuose buvo paminėta motinos diena. Kalėdoms surengta vaikams įvairiose vietose 3 eglutės.

Aukštesniųjų ir amatų mokyklų mokiniams įkurtas bendrabutis 20 asmenų. Pradžios mokykloje įkurtas II-asis komplektas. Gavėnioje draugijos globojamoms šeimoms buvo surengtos rekolekcijos.

Gailestingųjų darbų savaitėje kun. Alf. Lipnickas skaitė paskaitą. Taip pat buvo produktų ir drabužių rinkliavos, kurioms sutiko maloniai Montvilo fabrikas paskolinti automobilį. Katedroje atlaikyta gedulingos pamaldos už mirusius draugijos narius ir globojamuosius.

Iš viso surengta tais metais 4 viešos rinkliavos dėžutėmis mieste, 1 loterija, 1 viešas prieglaudos vaikų vakaras.

Suaukta du visuotini narių susirinkimai. Surengtas Šv. Vincento a Paulo draugijos 100 metų sukakties minėjimas.

Draugijos įkūrėjui Ozanamui pagerbti nutarta 1933 metais pastatyta vaikų darželiui namą pavadinti jo vardu. Namą iškilmingai pašventino kan. Šidlauskas. Ta proga mok. Būtėnas skaitė paskaitą. Apie Ozanamą paskaitą laikė kan. Butvila.

Iš Jo Ekscelencijos Panevėžio Vyskupo gautas leidimas vaikų prieglaudos koplyčioje laikyti Švenčiausiąjį Sakramentą ir įvesti stacijas. Dabar vaikučiai dažnai turi progos namie išklausti šv. Mišių, o tas ypač svarbu šaltu žiemos metu.

Kelių pasiryžėlių aukomis pastatytas ir Senelių prieglauda (Varnaičių g. 4a) dviejų aukštų su salkomis namas, maždaug 60 asmenų gyventi.

Prie Kun. Tilvyčio g. 18 (buv. Molainių) nupirkta dar apie 2.000 kv. metrų

**Ozanamo vardo vaikų darželio (Šiaulių g. 13)
išklmingas pašventinimas.**

žemės sklypas (ligoninei) ir čia pat pastatytas dezinfektorius. Ligoninės projektas inž. Gargaso jau pagamintas, bet dėl tam tikrų susitrukdyimų dar nepatvirtintas.

Be to, atlikta visa eilė mažesnių ir didesnių remonto darbų.

Prieglaudose, ligoninėj ir bendrabuty globojamųjų buvo per 300. Darželiuose ir klubuose vaikų apie 300, o dar šelpiamos šeimos... Vidutinis kasdienių valgytojų skaičius metuose buvo 500.

Tikrųjų narių draugija turėjo 168. Labdarių apie 700. Garbės nariu 2.

Pajamos plaukė iš įvairių įvairiausių šaltinių. Nors globojamųjų skaičius palyginus su 1932 m. gerokai buvo pašokęs, vis dėlto Centras ir Savivaldybės sumažino mums pašalpas iš viso apie 7.000 lt. Statyboms tik aukų atsirado. Tiesiog nuostabiu būdu tiek daug padaryta. Todėl užbaigę metus drąsiai galime pasakyti, kad Šventieji 1933 metai buvo tikrai palaiminti metai.

Daugiau nudirbta, negu buvo užsibrėžta. Mes džiaugiamės ir dėkojame Aukščiausiam už visas malones. Džiaukitės ir jūs, kurie centais, ar darbu parėmėte. Džiaukimės visi kartu, nes mūsų visų rūpestis, darbas ir aukos, Dievo laiminami, tai padarė.

Bet ir toliau nenustokime gera daryti, nesudėkime rankų, nuovargį varykim šalin, nes daug dar dirvonų mus laukia.

Amžinosios Meilės šaltinį naujų jėgų pasisėmę, su dar didesniu pasiryžimu stokim į darbą. Susibūrę į didelę talką daug ką nuveiksim.

V A L D Y B A.

Šv. Vincento a Paulo d-jos Panevėžio skyriaus kasos

Šventųjų 1933 metų apyskaita

Pajamos

Išlaidos

	Gauta		Viso	
	Lt.	c.	Lt.	c.
1933 m. sausio mėn. I d. saldo			593	
Panevėžio miesto savivaldybė	16.530	—		
valsčiaus	1.000	—		
Šimonių valsč. sav. savo lig. išl.	927	25		
Naujamiesčio „ „ „ „ „	240	—		
Raguvos „ „ „ „ „	360	—	19.057	
Centro Vald. atsilyg. u2 1932 m.	10.000	—		
„ 1933 m. pašalpos	26.000	—	36.000	
J. E. Vyskupas K. Paltarokas	2.100	—		
Monopolio sandėlio Tarnautojai	615	90		
Berniukų Gimnazijos	558	14		
Apskritis saviv. bės	468	32		
Mokytojų Seminarijos	446	20		
Pašto įstaigos	420	15		
Miškotvarkos Braižykl.	410	—		
Apskritis Viršinininko	306	17		
Geležinkelio stoties	256	80		
Policijos (miesto)	254	81		
Elektros stoties	244	—		
Lietuvos Banko	252	70		
Mokesčių Inspekcijos	190	60		
Mergaičių Gimnazijos	108	58		
P. Varno (Klaipėdos eksportas)	100	—		
Vald. Vid. Amatų Mok. Tarnaut.	66	25		
Montvilo fabriko darbininkai	24	15		
P. p. Varneckienės, Geležienės,				
Likauskienės ir k. sur. aukų lap.	3.286	50		
P. Karasevičienės „ „ „	2.610	30		
Prie bažnyčių dėžut. surinkta	1.237	37		
Narių mokesčiai	406	—		
Prieglaudiečių uždarbis	1.760	45		
Vaikų priegl. aukl. vieš. spektakl.	500	—		
Įnašos	830	—		
Vizitų ir vaiznių vietoje aukos	594	50		
Loterijos ir v. rinkliavų pelnas	4.024	30		
Įvairios aukos ir pajamos	3.097	19	25.107	38
Prieglaudos namams (Varn. g.)				
statyti aukų			13.980	
Iš savo ūkio produkt. pav. į pin.	12.711	25		
Aukų produktais	2.500	—	15.211	25
Paskola			4.800	
V i s o .			114.748	63
Saldo 1934 m. I m. I d.			19.515	27
Balansas			134.263	90

	Neapmokėta		Apmokėta		Viso	
	Lt.	c.	Lt.	c.	Lt.	c.
Statybos ir remontai	12.251	44	20.533	43		
Skolos	4.600	—	18.006	08		
Trob. nuo ugn. apdr. ir k. mok.			2.396	32		
Inventorius			1.902	70		
Įvairios išlaidos			2.091	42		
	16.851	44	44.929	95	61.781	39
Vaikų priegl. išlaik.						
Maistas			17.061	52		
Drabužiai	1.082	40	2.549	10		
Avalinė			1.563	25		
Smulk. invent. svarai pal. ir k.			2.029	03		
Šviesa			544	20		
Kūras	350	—	720	—		
Tarnautojų išlaidų pad.			1.900	—		
Ūkio reikalams	310	—	2.264	20		
Mokyklos išlaikymas			736	32		
	1.742	40	29.367	62	31.110	02
I-jo vaikų daržel. išlaik.						
	150	—	4.208	85	4.358	85
II-jo vaikų daržel. išlaik.						
	90	—	2.935	60	3.025	60
Senelių priegl. išlaik.						
Maistas			14.468	45		
Drabužiai			2.129	75		
Avalinė			477	70		
Sm. inv. svar. pal. ir sm. išl.			1.463	40		
Šviesa			586	60		
Kūras	290	—	202	50		
Tarnautojų išlaidų padeng.			1.500	—		
Ūkio reikalams	310	—	2.217	80		
Ligonijų gydymas			1.229	84		
Laidotuvėms	100	—	275	20		
	700	—	24.551	24	25.251	24
Suvargusių šeimų šelp.						
			8.736	80	8.736	80
V i s o .	19.533	84	114.730	06	134.263	90
Balansas					134.263	90

Tėvo Tilvyčio vardo vargšų ligoninės statybos

1933 m. apyskaita

Saldo 1933. I. I d.	692	35		
N. N. auka	4.000	—		
Viešos rinkliavos pelnas	1.965	05		
Iš įv. parap. ir asm. gauta	1.322	—	7.979	40
			7.979	40
Bendras balansas			142.243	30

Už sklypus prie T. Tilv. g.	6.491	50		
S-ton daromo proj. ir žym. mok.	494	—	6.985	50
Saldo 1934. I. I.			993	90
			7.979	40
Bendras balansas			142.243	30

Ozamo vardo vaikų darželio (Šiaulių g. 13) vaikai su tėveliais rengiasi medelius sodinti.

1933 m. į senelių prieglaudą priimti:

1. Bandienė Elzbieta	25. Krisiūnas Jurgis
2. Bizauskaitė Barbora	26. Kazlauskas Juozas
3. Budavičiūtė Elena	27. Klevečkaitė Kotryna
4. Bačelis Antanas	28. Kiseliauskas Augustinas
5. Bukauskienė Cecilija	29. Kalenda Stasys
6. Budrytė Ona	30. Kryževičius Mykolas
7. Bobulis Jonas	31. Klevečkaitė Tėklė
8. Brazauskas Juozas	32. Kuprinskienė Morta
9. Balčiūnas Antanas	33. Kuncaitė Elzbieta
10. Breivaitė Agnietė	34. Kumbrevičiūtė Marijona
11. Budavičius Juozas	35. Levėnaitė Elena
12. Bracišauskaitė Rozalija	36. Liugas Boleslovas
13. Cemnolonskienė Veronika	37. Masiliūnienė Marija
14. Cemnolonskis Boleslovas	38. Mickūnas Antanas
15. Černauskas Mykolas	39. Merkelienė Genovaitė
16. Dargužienė Uršulė	40. Navalinskienė Petronėlė
17. Dmuchauskas Antanas	41. Narsutytė Janė
18. Geidukas Jurgis	42. Narvydas Antanas
19. Gubilienė Viktorija	43. Paliušis Adomas
20. Jaloveckas Kazys	44. Petkevičius Jonas
21. Juškaitė-Tičkūnienė Ona	45. Protasovienė Ona
22. Juzėnaitė Adelė	46. Plučienė Eleonora
23. Kuntauskienė Viktorija	47. Padrigaila Kostas
24. Kovarskas Juozas	48. Pabėdinskas Antanas

Dezinfektorius (Tėvo Tilvyčio g. 18).

49. Patapavičiūtė Ona	58. Šukienė Ona
50. Rumčikienė Cecilija	59. Šalkauskienė Elzbieta
51. Ramanauskienė Kotryna	60. Šulskienė Rozalija
52. Stankevičienė Kotryna	61. Šiburkienė Salomė
53. Sargautis Aleksas	62. Šlapšytė Elena
54. Stankevičius Boleslovas	63. Ušinskas Tadas
55. Serafinavičius Juozas	64. Vaitonytė Izabelė
56. Stanaitytė Elena	65. Žukauskienė Kotryna
57. Škeivienė Ona	66. Žukauskas Karolis

1933 m. iš senelių prieglaudos išėjo:

1. Juškevičius Juozas	3. Masytė Julė
2. Lazauskaitė Petronėlė	4. Šteininė Liudvika

1933 m. į prieglaudą ir bendrabutį priimti vaikai:

1. Abromavičiūtė Anelė	6. Juška Antanas
2. Bredelis Antanas	7. Mikalauskaitė Pranė
3. Beleckaitė Virgutė	8. Navickas Antanas
4. Bagdonaitė Leonora	9. Petkūnas Povilas
5. Bagdonaitė Jadvyga	10. Petkūnaitė Julė

Naujasis senelių prieglaudos namas (Varnaičių g. 4a) ir būrelis aukotojų (iš kairės antroji ne aukotoja, tikrai d-jos išdininkė).

11. Pilkauskas Leonas
12. Runelytė Genovaitė
13. Rudinskaitė Pranė
14. Sakavičiūtė Elzė
15. Šileikaitė Vanda
16. Šileikaitė Genovaitė
17. Šileikaitė Danutė
18. Tunkevičius Juozas

19. Tunkevičius Antanas
20. Vaitelionytė Janė
21. Vaitelionytė
22. Zgurkovaitė Ona
23. Zoštautaitė Stasė
24. Zoštautas Antanas
25. Zoštautas Povilas
26. Zoštautas Juozas

1933 m. iš vaikų prieglaudos išėjo:

1. Balakauskaitė Elzė
2. Čiulkaitė Stefa
3. Glinskaitė Stasė
4. Jančiauskas Česys
5. Kairytė Elzė
6. Kazlauskas Jonas
7. Kazlauskaitė Adelė

8. Laurinaitytė Sofija
9. Maselytė Ona
10. Stanaitis Pranas
11. Šablinskas Petras
12. Tunkevičius Antanas
13. Tunkevičius Juozas

Šv. Vincento a Paulo draugijos Panevėžio skyriaus moksleivių konferencija, 1934-35 m.

Uolieji talkininkai.

Jaunime!

Jaunystė — gyvenimo pavasaris! Pavasaris, koks gražus laikas! Visa gyva ir negyva gamta kvepuote kvepuoja gyvybe. Visoje gamtoje vyksta smarki dinamika. Pavasario rūbai, paukštelių balsai, saulutės spinduliai kiekvieną pavergia. Pavasaris yra atspindys Aukščiausiojo galingumo ir išminties. Bet kur kas puikesnė yra jaunystė. Pavasario spalvos blanksta prieš jaunystės grožį ir didingumą. Kaip pavasarį medeliai ir gėlės išskleidžia žiedus, ir tik vasarą bei rudenį prinoksta vaisiai, taip lygiai kiekvienas žmogus jaunystėje nustato planus bei nusaiksto gaires į gyvenimo viršūnę. Nenaudingas tas medelis bei gėlė, kuri neturi žiedų arba neduoda vaisių, o dar nenaudingesnis tas jaunimas, kuris neturi savyje aukštesnių minčių. Šitoks jaunimas yra supuvęs obuolys, kuris ne tik nenaudingas, bet ir dvokia.

J. E. Panevėžio Vyskupas labai gražiai viename savo veikalė pasakė: „Kokia šiandien jaunuomenė, tokia rytoj visuomenė“. Dvidešimtas amžius vadinamas mokslo amžiumi. Atskleidžiamos vis naujos ir naujos pasaulio paslaptys, išrandamos įvairių įvairiausių filosofinės teorijos, iškeliomos iki šiol nežinomos meno problemos, technika išsirtuliuoja iki aukščiausio laipsnio, tuo palengvindama žmonijos egzistavimą, o tuo tarpu žmonijos vargai bent dvigubai padidėjo. Pažvelkim tik į laikraščius ir pamatysim, kad bedarbių kiekviena valstybė, neišskiriant nė turtingųjų, turi ne šimtus, ne tūkstančius, bet milijonus. Lietuva, vos pabūdusi iš salto žiemos miego, tą ekonominę krizį taipgi skaudžiai pergyvena. Pažvelkim tik į Panevėžį ir čia pamatysim didžiausį skurdą. Neužmirškime, kad be Respublikos g-vės didingų rūmų, yra dar ir užmiesčio išūsi kvartalai, kur lūšnėlės baigia grūti. Pažvelkim tik į tų lūšnelių vidų ir pamatysim, kaip pulkas vaikučių išbalusiais veideliais, įdubusiom akutėm, nuplyšusiais drabužėliais, apstoję iš visų pusių ir maldauja verkdami motiną duonos kąsnelio. O koks didis motinos skausmas, kai ji negali savo vaikų būtiniausiais dalykais aprūpinti.

Ne revoliucionieriai, bet drąsiejai aukų rinkėjai geilestingųjų darbų savaitėje.

Nenuostabu, kad tų vargšų širdyse dažnai viešpatauja juodas pesimizmas gyvenimui ir jų pažiūros yra tokios naiviškos.

Jaunimas turėtų būti tautos balzamas, kuris gydytų pūliuojančias tautos žaizdas. Jaunimas turėtų būti didingas aras, kurs plačiai išskėtęs sparnus į padanges pakiltų ir iš ten plačiu mastu apžvelgtų visus tėvynės kampelius, o tada ištikrųjų pamatytų, kur vienas verkia, o kitas džiaugiasi, ir eitų pirmajam nušluostyti gailių ašarų.

Be abejo, man pasakysit, kad jaunimas, ypač mokslus einąs, yra neturtin-gas ir todėl jis niekuo negalės padėti. Taip, čia glūdi didelė tiesa, bet ir ji turi stambių išminčių, o antra vertus, kiekvienas žmogus yra gyvas ne vien duona, bet ir dievišku žodžiu.

Šv. Rašte yra aiškiai pasakyta, kad neturtingo žmogaus vienas centas, pa-aukotas artimui, turi daugiau vertės už turtuolio šimtinę. Dvasinis skurdas yra kur kas baisnis už materialinį skurdą. O išvalyti tų vargšų sielas, priduoti jiems ener-gijos, gyvenimo pamilimo, pagilinti jų pagrindines tikėjimo tiesas yra jaunimo pa-grindinis uždavinys. Jaunuolis vargšų pirkelėje turi būti saulutės spindulys, kuris šalintų netik dulkes, bet ir padėtų surasti gyvenimo grožį ir nurodyti, koku būdu tą gyvenimo grožį lengviausia pasiekti. Kitų kraštų katalikiškasis jaunimas puikiai suprato savo uždavinį ir pagal nurodymus savo vadų pasiekė tikrai nuostabių re-zultatų.

Lietuvos katalikiškasis jaunimas šiuo atžvilgiu yra per daug pasyvus. Tiesa, kai kur sužavėti kitų tautų katalikiškojo jaunimo altruizmu ir pavergti didžiųjų vyrų, Ozanamo, meile sujudo ir pradėjo nedrąsiai imtis tokio didingo darbo. Neatsilieka nuo to ir Panevėžio katalikiškasis jaunimas ir jis, susibūręs į Sv. Vincento a Paulo dr-jos Panevėžio skyr. moksleivių konferenciją stvėrėsi to darbo, ir, palyginant, trumpu laiku suspėjo padirbti šioje srityje nemažai. Bet tik tėra lašelis jūroje. Jaunime, lai tavo kilnūs siekimai nebūna vien žodžiai, bet lai jie įsikūnija darbais. Todėl dar labiau įsigilinkime į jaunuomenės uždavinius, platesniu žvilgsniu aprėpkime visą gyvenimą, išstudijuokime didžiųjų žmonių nudirbtus darbus ir, visa tai sulaistę katalikiškosios meilės sultimis, dviguba energija, didingais užsimojimais, jaunystės nenuilstama dvasia stokime į tą taip apleistą dirvą, o ypatingai šiais šventaisiais metais savo įsitikinimus parenkime darbais ir parodykime kenčiančiam Kristui, kad mummyse pirmųjų krikščionių artimo meilė ne tik neužgeso, bet ji kaskart skaisčiau ima liepsnoti.

Šauklys.

Labdarybė ir jos siekiai.

Turime įsakymą: mylėk savo Dievą visa širdimi, visa siela, visu išmanymu, visomis jėgomis, o savo artimą — kaip pats save. Taip, kaip pats save — ar ne geriausias mastas kitų meilei!?

Be to, Kristus, gyvendamas žemėje, davė mums gyvą pavyzdį, kaip turime mylėti. Jis pats mylėjo žmoniją pasiaukojančia meile, net iki Kryžiaus aukos. Kristus — Dievas, Tvėrėjas, Aukščiausias valdovas nusižemino iki mūsų, menkų žmonių, nužengė iš dangaus, kad mus iš amžinos vergijos išlaisvintų, atnaujintų, geresniais ir pagaliau amžinai laimingais padarytų.

Tuo būdu ir artimo meilės tikslas yra sielos išganymas, o pastarojo pamatas — gailestingieji darbai.

Patys siekdami šventumo, tobulumo, turime rūpintis ir žemės veido atnaujinimu ir viso pasaulio užkariavimu Dievo Karalyste.

Bet tam reikalingas savęs išsižadėjimas, pasišventimas ir planingas veikimas plačiausiame akiratyje. Reikalingas taip pat akilumas, išminties dovana, atdara širdis ir darbščios rankos. Taip turime suprasti artimo meilę ir iš jos plaukiančią labdarybę. Taigi ir savo šventumui, tobulumui pasiekti būtinai reikalingas savęs paaukojimas ir visko paaukojimas artimui. Taip suprato ir darė visi šventieji, o ypatingai gražų pavyzdį davė mums artimi šv. Vincentas Paulietis, jo vardo dr-jos įkūrėjas Fridrikas Ozanamas ir k. Dėl Dievo ir artimo meilės jie pasiaukėjo patys ir aukėjo vargšams visus savo turtus ne tik žemės, bet visas kūno ir dvasios galias. Jų nuomone, visu, kuomi gerasis Dievas mus apdovanojo, turime tarnauti vargšams, nes jų asmenyje mums pasireiškia pats Dievas.

Vargšus reikia mylėti tikra broliška meile, pas juos eiti ir pagalbą nešti.

Kas neturtingas, pats nieko neturi, tas gali pasidalinti savo dvasios, širdies ir sielos turtais, kurių vargšas ne mažiau reikalingas, kaip ir žemės gerybių. Jeigu tu vargšą tikėjime sustiprinsi, pasitikėjimo Dievu išmokysi, pasiaukojimo dvasią ir pareigos jausmus sužadinsi, ar tai ne bus turtai, kurių suvargęs žmogus dar daugiau reikalingas negu kitų. O jų labai dažnai stinga ir turtingieji.

Savo mokslo bei gyvenimo patyrimais galima kartais vargšą nuo daugelio vargų apsaugoti, žinoma, jeigu mokėsime juos pavargelio lindynėje pritaikinti.

Ozanamas net pirmoj eilėj statė asmeninį pasiaukojimą ir patarnavimą. Savo

pavyzdžiu, žodžiu, nuosirdžia meile mes turime vargšo širdį užkariauti ir paduoti pagalbos ranką. Šv. Vincento dvasia reikalauja, kad mes kiekvienu atveju mokėtume patys surasti galimybės kitam padėti ir taip Kristuje būti savo mažesniojo brolio gelbėtoju ir draug su juo keliauti į bendrą amžiną tėvynę.

Kada suprasime, kad dėl Dievo kitiems liuosa valia padėdami sunkią gyvenimo našta nešti juos prie Dievo patrauksime, tada ir mūsų pačių našta pasidarys lengvesnė.

Ir taip jungdami, net ir mažiausias medžiagines išmaldas su dvasios išmaldomis, tikrai išganymo darbą dirbsime. Rodos Sventasis Tėvas net Katalikų Akciją ne kitaip supranta, kaip gelbstančios artimo meilės pagalba vienas kitam būti palėdovu į dangų. Ergo — pats Dievas ir Jo šv. Bažnyčia artimo meilę prieš akis mums stato kaip pareigą, kurios mums nevalia nusikratyti. Taip tikime mes krikščionys — katalikai.

Daugelis tikėjimo yra netekę, bet juose neužgeso žmoniškumo jausmas. Matydami vargą ir skurdą jie skuba padėti net ir tada, kai toji pagalba iš jų asmeniškios aukos reikalauja. Gražu, bet to neužtenka.

Meskime prietarus, nusikratykim bailumu ir visi stokim į darbą taip, kaip mus pats Kristus moko.

Ne žmoniškais sumetimais, bet tam, kad Dievui iš to daugiau garbės būtų, nelaukiant žemiško užmokesčio. Ne dėl garbės, bet dėl pažado: palaiminti gailestingieji, nes jie laimės gailestingumą.

Meilės Kibirkstėlė.

Reikalinga žinoti

(Istatų ištraukos)

§ 1. Šv. Vincento a Paulo D-jos tikslas — daryti gailestingus darbus, teikti medžiaginę ir dorinę pašalpą vargšams, ligoniams ir kitiems nelaimės ištiktiems žmonėms, labiausiai lankant juos asmeniškai.

§ 2. Draugija veikia visoje Lietuvoje ir visur gali steigti savo skyrius su jų konferencijomis. Centro Valdyba gyvena sostinėje.

§ 9. Draugijos nariai yra trejopi: tikrieji, garbės ir labdariai.

§ 10. Tikrieji Draugijos nariai yra tiek vienos, ar kitos lyties pilnateisiai Lietuvos piliečiai katalikai, kurie draugijos numatytais tikslais lanko beturčių ir nelaimės ištiktųjų šeimynas, ar įneša nustatytą metinį mokesť šešių (6) litų sumoje skyrių kasosna.

§ 11. Garbės nariais laikomi tie tikrųjų narių, kuriuos Centro ar skyriaus Valdybai nurodant, pripažins tokiais Visuotinasis susirinkimas.

§ 12. Labdariais vadinasi tie asmens, kurie bus žymiai pasitarnavę Draugijai savo darbais ir aukomis.

§ 13. Narius priima ir pašalina Skyriaus Valdyba.

§ 25. Skyriaus Valdybą sudaro pirmininkas, vice-pirmininkas, kasininkas, sekretorius ir du (2) jiems kandidatu, kurie visi renkami susirinkime vieneriems metams.

§ 26. Skyriaus Valdyba yra vykdomasis skyriaus organas. Skyriaus Valdyba: 6) steigia konferencijas, išklauso jų reikalus ir rūpinasi juos patenkinti.

§ 34. Vykdamant labdarybės darbą bendroje visų šv. Vincento a Paulo Draugijos dvasioje, šviesesni ir uolesni skyriaus nariai, kurie apsiima reikalui esant lankyti beturčių ir nelaimės ištiktųjų šeimynas, renkasi į būrelius ne daugiau 30 asmenų ir sudaro konferencijas.

Kas nori įsirašyti draugijos nariu, aukas įduoti ir kitais reikalais prašoma kreiptis į Valdybos buveinę: Kun. Tilvyčio (buv. Molainių) gt. 18. Telef. 87. Čia pat raštinė atdara kasdien, išskiriant šventadienius, nuo 8—14 ir nuo 16—18 val.

Draugijos laikomųjų įstaigų adrešai:

Vaikų prieglauda	—	Tiškevičiaus a. 7.	Tel. 176.
Prad. mokykla	"	"	"
Skalbykla	"	"	"
Knygų rišykla	"	"	"
Ozanimą vardo vaikų darželis (I)	—	Šiaulių 13.	
II-sis vaikų darželis	—	Ramygalos 108.	
Senelių priegl. ligoninė	—	Kun. Tilvyčio g. 18.	Tel. 87.
Kepykla	"	"	"
Batų dirbtuvė	"	"	"
Berniukų bendrabutis	"	"	"
Draugijos raštinė	"	"	"
Stipres. senelių prieglauda	—	Varnaičių 4 a.	
Mergaičių bendrabutis	"	"	"
Senelių prieglauda	—	Margių 3.	
Bepročių kamera	"	"	"

Prašome paremti knygų rišyklą — darbas atliekamas pigiai ir gerai.

MAIRONIS

BETURČIAM

Kas vargdienį žmogų, beturtį bepriglaus,
Kad rūmam paskirta žibėti?
Kas širdį parodys dėl vargšo tamsaus
Kad nėra už tai kam mokėti?

Bet kas ten be stogo vaitoja giliai?
Ar balsas užmirs jam be žado?
Ar atbalsio jokio nerąs sopuliai?
Ar broliai leis mirti iš bado?

Bet žemė — plati! Ir šaukimas žmogaus
Be atbalsio skris per platybę!
Išgirs tik vaitojimą Viešpats Dangaus,
Bus gobšui skaudi Jo rūstybė!

O, Dieve teisingas! Be Tavo tiesos
Beturtis kentėt negalėtų;
Nupultų jisai be gyvatos antros!
Baisu, jei į ją netikėtų!

Prakeiktas, kurs pragaro juodo nuodais
Jam tikinčią šaldo krūtinę!
Prakeiktas piktasis, kurs velnio nagais
Jam viltį išplės paskutinę!

A. † A.

1933 metų mirusiųjų kampelis

1. Adomaitienė Pranė † IV. 29	15. Norgėla Antanas † IX. 30
2. Andrikauskienė Rozalija † IX. 21	16. Paliušis Adomas † I. 13
3. Bačelis Antanas † XII. 7	17. Rumčikienė Cecilija † IX. 20
4. Bizauskaitė Barbora † XII. 5	18. Rakickas Matas † I. 25
5. Braziūnienė Uršulė † V. 23	19. Sinkevičius Julius † VI. 29
6. Gabrėnaitė Viktorija † IV. 1	20. Sargautis Aleksas † III. 20
7. Ivanauskienė Ona † I. 26	21. Šulskienė Rozalija † I. 22
8. Jatužienė Liudvika † I. 28	22. Usinskas Tadas † VII. 7
9. Juknevičius Jonas † IV. 18	23. Tamoliūnienė Elena † X. 4
10. Kavoliūnienė Karolina † VII. 22	24. Taraskevičienė Kazė † I. 30
11. Kuskis Vincas † IX. 26	25. Tuleikienė Marija † III. 26
12. Malinauskas Matas † VII. 4	26. Vareika Jeronimas † IV. 6
13. Muralienė Veronika † I. 24	27. Vaitonytė Izabelė † X. 16
14. Nauronaitė Elžbieta † VII. 23	

A. † a. Barbora Bizauskaitė, gerai žinomo Tėvo Pranciškaus O. F. M. sesuo, ligoje stebino visus savo pilnu atsidavimu Dievo valiai. Nors jautė besiartinantį žemės kelionės galą, bet šypsantių veidu laukė, kol mirties angelas ją palies. Mylėjo vargšus, ir jos troškimas jau nuo seniau buvo visą savo turtą paversti prieglaudai. Taip ir padarė. Mirdama užrašė draugijai savo, Pumpėnų miestelyje turimą, žemės sklypą ir namelį. Taip pat ir viską, ką tik turėjo, net menkus skudurėlius, kaip pati buvo pasakius, skyrė vargšams.

Prieglaudoje gyveno vos vieną savaitę. Jos gražią ir skaisčią sielą pavedame Tavo, o Dieve, gailestingumui.

Iš kitų mirusiųjų a. † a. Jonas Juknevičius — amžinas elgeta, gyvendamas pasižymėjo dideliu kantrumu ir gerumu. Pats būdamas didelis ligonis, nekieno neraginamas atlikdavo ir sunkiausius patarnavimus savo nelaimės draugams. Ir dabar daug kas prisimena, kaip jis akluosius į bažnyčią ir atgal vedžiodavo. Pažymėtinas ir jo didelis ir nuoširdus pamaldumas.

A. † a. Jeronimas Vareika taip pat buvo kantrus ir be galo darbštus senelis. Nors senatvė ir liga gerokai jį spaudė, su darbu jam sunku buvo skirtis...

Už visus mūsų globojamus mirusius prašoma sukalbėti nors 1 Tėve mūsų, 1 Sveika Marija ir 3 amžinąjį atilsį...

„...Ir jis (Makabiejus) tikėjo, kad didelis pasigailėjimas laukia tų, kurie užmigo teisingume. Todėl šventa ir išganinga mintis melstis už mirusius, kad jie būtų išristi iš savo kalčių“ (II-oji Makab. kn. 12).